

Er man enig om det indhold, der ligger i forslaget til vedtagelse, at der ikke er tilstrækkeligt med penge, eller er man ikke? Har man overhovedet sat sig sammen blandt de fire partier og diskuteret, hvad man egentlig mener, inden man har fremsat sådan et forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu vil jeg være meget elskværdig, for det mest enkle svar vil være ja. Men det vil jo være at kortslutte det engagement, som spørgeren har om at komme lidt tættere på. Det står klart, at der er et behov for at få flere ressourcer til den offentlige sektor. Det tror jeg sådan set kun det er Venstre og De Konservative som er imod, Dansk Folkeparti tror det ikke engang selv, men de støtter det indtil videre, og derfor er det sådan set ikke så interessant at diskutere med hr. Jacob Jensen om det behov, for det oplever vælgerne i stigende omfang, og det ser man jo også i det skred, der sker i vælgernes forventninger til den offentlige velfærd.

Der er jo stigende krav om, at man skal have en tidssvarende offentlig sektor, alt andet er jo helt tåbeligt. Vi er et af verdens rigeste samfund, og så er vi i en situation, hvor vi har en regering, som presser den offentlige sektor i den grad. Det er slet ikke nødvendigt. Og så er oppositionen enig om, at der skal bruges flere ressourcer til at sikre en ordentlig offentlig velfærd. Det synes jeg da er et godt sundhedstegn.

Og så vil jeg godt, nej, det vil jeg ikke, tror jeg, før næste gang.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er næsten sikker på, at det, jeg spørger om, giver hr. Ole Sohn lejlighed til at slutte sit svar. For jeg synes jo sådan set, at hr. Ole Sohn i højere grad burde tage diskussionen med fru Marianne Jelved, som stod på talerstolen og sagde, at det måske var helt uansvarligt, at der blev brugt så mange penge i øjeblikket. Så det kunne være, at hr. Ole Sohn og fru Marianne Jelved skulle få diskuteret af internt, hvad det er, de egentlig mener, for det står da i hvert fald lysende klart, at det stritter i hver sin retning. Det, jeg nu ellers havde tænkt mig at spørge hr. Ole Sohn om, var i forbindelse med, at Socialdemokraternes ordfører, hr. Jan Petersen, sagde, at der ville være en kamp mellem Socialdemokratiet, SF og De Radikale omkring skattestoppet, når stemmerne var talt op. Og hr. Ole Sohn talte om at skue ud i

fremtiden. Hvorfor dog ikke få det afklaret her i nutiden? Jeg er sikker på, at vi i Venstre gerne lægger lokale til, så hr. Ole Sohn, hr. Jan Petersen og fru Marianne Jelved allerede inden valget kan få en afklaring omkring skattestoppet.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det, der er det helt afgørende, er, at der bliver skabt et alternativ, hvor vælgerne kan se, at der er mere, der samler end skiller. Det er der. Der er meget mere, der samler Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF og for den sags skyld også Enhedslisten end det, der skiller. Så jeg kan berolige spørgeren, det er intet problem, vi finder løsninger på at sikre en bedre offentlig velfærd. Og det er det, der er helt afgørende.

Så er det op til vælgerne at sammensætte Folketinget på en sådan måde, at vores holdning om, at nødvendigheden af at få lavet en skattereform, som sænker beskatningen af arbejdsindkomst, som også matcher med Det Radikale Venstres – vi kan så have nogle diskussioner om fordelingsprofilen, men at vi får sænket beskatning af arbejdsindkomst er da helt afgørende – fremmes. Og det er jeg overbevist om at vælgerne gør.

Når fru Marianne Jelved tidligere talte om det uansvarlige i forbindelse med regeringen, er det jo, fordi den opsætter en målsætning, siger 0,5 pct. og går ud og roser sig af, at den styrer efter en bestemt plan, og så gør den det overhovedet ikke alligevel. Og det er ikke gået op for spørgerne i nogen af regeringspartierne overhovedet, hvordan økonomien sejler. Man siger et og gør noget andet.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at hvis man markedsførte et produkt på samme måde som hr. Ole Sohn markedsfører det her, så ville man komme i karambolage med markedsføringslov, forbrugerombudsmand og alt muligt andet. Det er jo som at gå ind i en butik og købe en lykkepakke. Altså, man har sådan et eller andet med, at det rummer rigtig, rigtig mange ting, men når man pakker det ud efter valgnatten, ja, så kan det være, der kommer en rigtig stinker. Men det har man jo ikke mod til at fortælle vælgerne.

Hvorfor dog ikke sige, hvad det er, man vil? Den økonomiske politik er jo ret central for, hvordan man kan opfylde de ønsker, som de